

ἀποκοπταὶ ὁ ἄνωθε κὺρ Μιχάλης καὶ ὁ ἄνωθε κὺρ Γου | λιαρμάκης καὶ
λέσιν σὲ μίαν ὀπίνιον καὶ εἰσὲ μίαν ὅ | ρεξιν ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο ὅπου τις
ἐφώτισε ὁ πανάγαθος Θεὸς | καὶ εἰς στή ψυχὴ τῶνε καὶ βάνουσι τὸ πρᾶμα
καταπὼς εὐρίσκεται | μὲ τὴν ἱτράδα του ἐλεύτερο πάντη ἐλεύτερο δου-
κάτα | κουρέντε δεκάξι, ἥγου δεκάξι, πρὸς δεκατρεῖς μαρτζέλους τὸ
κάθε δουκάτο, καταπὼς εὐρίσκεται τὴ σήμερο τὸ λεγόμε | νο πρᾶμα καὶ
τὰ ἐξῆς.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του διπλω-
μένου αντιγράφου: «[Κονπρομέσσον] | [...] | [...] | τὸ ἀμπέλι τῷ | Γεροτζίων.». ».

130

Παντελέων Μηνιάτης, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1562, 23 Απριλίου

ιδ'

† αφξβ', μηνὶ Ἀπριλίου κγ', εἰς τὸν Μπουῦργο τῆς Ναξί(ας) εἰς τὸ σπίτι
τοῦ [μ(ισὲρ)] Γεωργ(ίου) Μυτιληναίου | εὐρισκόμ(ενος) ἐκεῖ ὁ Πέρος ὁ
γυναικάδελφ(ος) του ὁ Κολυβίτζης μαζί μὲ τὸν ἀδελφόν Ιτου | τὸν κὺρ
Νικόλ(α) Κολυβίτζη γροικώντας ἀπάνω εἰς τὸ πρᾶγμαν ὅπου ἔχει προι-
κίον ὁ | Πέρος ἀπὸ τὸν κύρην τῶνε στὴν Πλάκα ἥγου τὸν [Πύργο] κατὰ
πὼς εὐρίσκεται τραφοκοπη | μένον καὶ περιβολιασμέν(ον) μὲ χωράφια
μὲ περιγάρδ(ι) μὲ πηγὰδιν μὲ τὴν ληνὸν | καὶ μὲ ὅλαν του τὰ δικαιώματα
ὥσαν εἶναι τὴν σήμερον, τὸ ὅποῖον πρᾶγμαν λέ(γει) | ὁ Πέρος τὸ πὼς
τοῦ τὸ ἐμπατικί(α)σ(εν) τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ ἄνωθ(εν) κὺρ Νικόλ(α) διὰ
παντο | τινὸν μισιάρικον ἀπὸ σήμερον τρεῖς τέσσερις χρόνους πλειότερον
λι | γότερον παίδιων παιδιῶν τῶνε καὶ κατὰ κληρονομί(αν) τῶν κληρονό-
μων των | διὰ δουκάτ(α) κορέντε Νο 7, ἥγουν ἐπτὰ, ὡς καθὼς κράζεται
ἀποπληρωμένος ὁ Πέ | ρος ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔχοντάς του το παρα-
δομένο ὁ Πέ | ρος ἀπὸ στότες | κατὰ πὼς τό 'χει ὁ λεγόμενος Νικόλ(ας)
στὰ χέρια του τὴν σήμερον νὰ μπορῇ νὰ τὸ κά | μνη ὁ Νικόλας καὶ οἱ
κληρονόμοι του καλὰ καὶ ἀρεσκόμενα ὅπου νὰ ἀρέσῃ | πᾶσαν καλοῦ
ἀν(θρώπ)ου γεωργοῦ καλοκαιρινὸν χειμῶνικὸν μὲ τὰ σύνορά του | καὶ μὲ
τὰ σύμπλιά του δώνοντάς του καὶ ὁ Πέρος κληρονομικῶς του τὶς ἐμισσοὺς
του σπόρους καὶ τὰ μισὰ του θεριστικὰ καὶ τ' ἁλώνι ὅ,τι πέψει ὁ Θεὸς
| νὰ μοιράζουσιν ἴσα ἴσα δίχω(ς) κανένα ἴγκανο γροικώντας νὰ παίρνη
ὁ | Νικόλ(ας) τὸ ἐμισόν του καὶ ὁ Πέρος καὶ ἡ μάνα τῶνε πάλ(ι) τὸ
ἄλλον ἐμισόν ἔ | ως τὴν ζωὴν της καθὼς τό 'χει ἐδέττει ὁ Πέρος βάνοντας

λήθεια καὶ ἡ μάνα | τῶνε τὸ μερδικόν της τὸν σπόρον καλοκαιρινὸν
καὶ χειμωνικὸν καὶ τὸ μερ | δικόν της τὰ θεριστικὰ κ' εἰς τὸν θάνατόν
της νὰ εἶναι τὸ πρᾶμαν τοῦ Πέρου καὶ | νὰ παίρνη ὅλα τὰ ἔμισα ὡς
ἄνωθεν) [λ]έμ(εν) ἤγουν [...] δένδρα καὶ πᾶσαν | γεῖδος ποὺ ἤδελε(εν)
νεσθαι μέσα νὰ μοιράζουν ἀντάμα μὲ τὸν Νικόλ(α) καὶ ὃν | τεν ἤδελεαν
δυναμήσειν τὰ χωράφια πάλιν νὰ τὰ ἀφήνη ὁ λεγόμενος Νικόλ(ας) ν'
νε | πεύουνται καὶ πάλιν νὰ τὰ κάμνη καὶ νὰ | τὰ τεντέρη ὡς ἄνωθεν
έγομ(εν), μὲ τοῦτον νὰ | ἔχη ὁ Πέρος ἐξουσί(α) νὰ βάνη πάντ(α) μέσα
εἰς τὸ λεγόμενον πρᾶμαν ἓνα ζῶον ἐδί | κόν του νὰ βόσκεται καὶ ὅ, τι
χωράφια δὲν ἐθέλασιν εἶσται γιὰ καλοκαιρινὰ ὁ | Πέρος νὰ μὴν ἡμπορῇ
νὰ [σε]φεγάρη καὶ νὰ στρ(εν)τζέρη τὸν Νικόλ(αν) νὰ τὰ σπέρνη μό | νον
ἐκεῖνα ὅπου 'ναι γιὰ καλοκαιρινὰ γροικώντας καὶ μὲ τῆς Μαρί(ας) τὸ
μερδικόν | ἐκεῖνον ὅπου 'ναι πλησίον τοῦ αὐτοῦ πρᾶματος θεληματικῶς
καὶ πρεζέντε | κ' ἡ μάνα τῶνε ὡσαν εἶναι καὶ αὐτὴ κοτέντα ἔχοντας καὶ
ἀφήνοντας ἡ μάνα | τῶνε ἡ κερα-Τηρέζα τοῦ Νικόλ(α) ἓναν κομματζούλ(ι)
χωραφάκι πινακί(ων) δύο πλεώτερον λι | γότερον ποὺ 'ναι κεῖ ἀπόξω σύ-
μπλιον τοῦ Νικολοῦ τοῦ Μαύρου τοῦ περγαρδίου | κατὰ πῶς λέγει καὶ
'φῆκεν τοῦ το ἔτζι ὁ κύρης του ὁ μακαριτὸς Ἰω(άννης) ὁ Καλιβίτζης | γιὰ
κάποια δικαιώματα ποὺ'χ(εν) ὁ Νικόλ(ας) εἰς ἄλλον πρᾶγμαν καὶ πῆρέν
τού τα | νὰ τὸ παραλάβῃ ὁ Νικόλας μοναχικὸν ἐδικὸν τ(ου) ἀποθανώντα
τῆς μάνας του | νὰ μὴν τὸν ἐμπατζάρῃ ἄλλος κανεῖς ἀπὸ τ' ἀδέλφια του
ἔχοντας ὁ Νικόλ(ας) | καὶ οἱ κληρονόμοι του εἰς αὐτουνῶν τὸ πρᾶμαν τοῦ
Πέρου, τὰ δικαιώματά του | καὶ τὰ μισὰ 'ν[α]στήματα ποὺ' θελεν κάμειν
μέσα, τῆς ἐξουσίας τῶνε που | λήσουν, χαρίσουν ψυχικὸ δώσουν καὶ τὰ
ἐξῆς, παίρνοντας ὁ Πέρος καὶ οἱ κληρο | νόμοι του πάντα τὰ ἔμισά του
ἀπὸ μέσα ὡς ἄνωθε λέγομεν ἀπομείνοντας καὶ | οἱ δύο μερίδες κοτέντοι
καὶ ἀνεπαμ(ένοι) σὲ πέναν τῆς ἀφεντίας ὑ(πέρ)πυρα) κε' ὁ αἰ

Φ. 16

λληλογήσας νὰ τὰ πληρώ(νη) τὰ ἔμισα τοῦ ἀφέντη καὶ τὰ ἔμισα τῆς
μερίδος ὅπου | στέργει καὶ πάλι νὰ στέκη βεβαία ἡ λεγόμενη γραφὴ
διὰ μαρτυρί(ας) τῶν ὑποκάτω | δεν γεγγραμμέν(ων) καὶ παρακαλετῶν
μαρτύρ(ων), μὲ τοῦτον ἅπασαν καιρὸν ὅπου | ἤδελε(εν) σηκωθῇ τινὰς
νὰ διασεῖσῃ τὸν Νικόλ(α) καὶ τοὺς κληρονόμους του εἰς τὸ | πρᾶμαν
αὐτουνῶν τοῦ Πέρου αὐτὸς ὁ Πέρος καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ τὰ | καλά
του κινητὰ καὶ ἀκίνητα νὰ τὸν ἰντεφετέρουσιν αἰωνίως κατὰ τὴν τάξιν |
καὶ τὰ ἐξῆς παρόν(τες) κληθέντες καὶ παρακαλεμ(ένοι) μαρτύροι.

—παπα-κὺρ Ἰω(άννης) Κουμερκιάρης τοῦ Προδρόμου.

—κὺρ Νικόλ(ας) Παρζαλῆς καθὼς ὑπογράφουσιν ἀπὸ κάτωθεν).

—ἐγὼ παπα-Ἰω(άννης) Κουμερκιάρης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

—ἐγὼ Νικόλαος Παρζαλῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν).

πανταιλέ(ων) ὁ μηνιάτ(η) νοτ(ά)ρ(ιος) | ἔγραφ(α).

